

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Pertinacia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Aeneas Philo-
sophi di-
citurum.

rum commodorum rationem habeat sive loquere, sive dormias, sive bibas, sive cibum capias, sive legas, scribas, parata semper adstat, ut in faciem insiliat tuam, infesta, importuna, incommoda, nihil nisi fastidio de se concitando idonea. Hinc apud Ciceronem secundo de Oratore, ridicule dicitur de molestissimo juvene, Abige Muscas puer. Hinc Platonius vir Aeneas summa Philosophus integritatis, dum Eucheitem introducit Theophrasti commenta deludentem, qui dicitabat animas relictis humano corpore id genus bruta sectari, eisque inhaerere, quorum opera visa fuerint imitari, ut Hyperbolus quendam impudentia notaret, inquit: Musca item Hyperbolus imitatur, quippe par tui utriusque impudentia.

PERTINACIA. CAP. XXXV.

Iliad. l. 14.

Id est, Atq;
illi musca
sive intra
praeordia
muscis. Quae
quamvis de
pelle viri sit
sape repul-
sa, assulsi-
morsura
tamen.
Musca Beel-
zebub hiero-
glyphicu.

EA tamen improbitas pertinacissima, qua nunquam rebus quietem esse finit, tanti fuit, ut inter praelia deorum gravissimaeque res Poetarum principem Homerum illexerit ad ejus pertinaciam perseverantiam memoria demandandam, Hieroglyphicumque proponendum, quo ferox hostis insultat, neque moram, neque requiem dat ullam, donec vulnus inflixerit, & audacia confidenter ma munus executus fuerit. Ita enim apud eum legitur:

Και οι μύις πέσοι ἐνι πρήσιν ἐνὶ κεν.
Ἦτε καὶ ἐργασίην μάλα περ ἑσὸς ἀνδρῶν ποιο
Ἰσχυρά δακτέεν.

Unde etiam Hebraeis Beelzebub demonis nomen, quem aliorum longe principem praedicat, quae Musca est hieroglyphicum, quod D. Hieronymus agnoscit: nunquam enim cessat ille humanam genus modis omnibus infestare, & modo hos, modo illos ad perniciem laqueos tendere, ac omnia quibus nos perdat, vias intentare. Observaverat etiam Eucherius, Muscam in Divinis literis modo pro cacodaemone, modo pro impuro atq; malefico homine, modo pro idololatriae spurcicia ponit, Salomonis citato loco: Musca moritura exterminant olei suavitatem: hoc est, adeo malignum est huiusmodi genus, ac perinde Beelzebub, ut vel si moriendum sit, dum aliqua noceat, quippe vel bonas alicujus mores corrumpat, vel virtutem aliquam infringat, se quoque simul perdit pro nihilo habet.

RES GESTA COMINUS. CAP. XXXVI.

Plutarchus in
apophth.
Laconicus.

MUSCA etiam aliquando in Laconum clypeis insigne fuit, quam cum quidam non omnino veram majorem in parva figurasset, objicienti quod latitandi causa id fecisset: Imo, respondit, figuram esse, me tam proximè ad hostes accedere, ut Musca ab eis interfosci possit.

INDOCILITAS. CAP. XXXVII.

Animalia
duo indoci-
lia.

Quinetiam indocilitatis hieroglyphicum est musca: nulum siquidem omnium animantium minus docile existimatur, neque minoris intellectus. In qua sententia est Plutarchus Symposiacón octava decade, duo tantum domestica animalia esse dicens, quae nunquam humano convictu mansuescant, neque tactum admittant, neque consuetudinem, neque ullius rei aut disciplinae communionem: quippe Hirundinem & Muscam, quam semper & indocilem, & feram permanere, uti omnibus patet, asseverat. Videre etiam est in hominibus, eos egregie temerarios & impudentes esse, omniaque audere, qui nulla elegantiori doctrina praediti sunt: contra alios quo peritiores fuerint, eo modestiores verecundioresque esse. Hinc apud Horatium hominem notari videas, qui cum Athenis per annos aliquot libris infenuisset, Romam reverfus sum taciturnior ingrederetur: quippe id contra vulgus sentiens: nam sensus ille ex imperiti vulgi opinione desumptus, cum nimirum intelligat Horatius, probum doctumque virum, esse male eruditum.

